



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A Nemzeti Színház fölépítése*

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp
(Hely)

1923. 1. 14.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Nemzeti Színház

Idő

"1923"

Személy

Helyszám

A Nemzeti Színház fölépítése.

A Zsolt által kezdeményezett akció egyre nagyobb hullámokat ver. Az az egészséges és szép-séggel terhelt gondolat, amelyet Zsolt indított utjára, napról-napra izmosodik, hivek gyűlnek köréje, lelkes, adakozó, meghatott szívű magyarok propagálják és segítik tovább a megvalósulás útján a gondolatot. Az új Nemzeti Színház megépítése és a régi Népszínház egyidejű feltámasztása társadalmi uton: vérpezsdítően, a villám lobogásával hatott a magyar társadalomra és napról-napra más és más helyről érkeznek dokumentumai annak, hogy mennyire benne élt valamennyiünk szívében ez a vágy, mily mohón tör előre, amint megmutatják neki az utat és hogy egész társadalmunk milyen forró egységben áll a fölvetett terv mögött. Ennek nem lehet jellemzőbb bizonyossága, mint hogy még meg sem alakult az akció pénzügyi szervezete és máris megindultak a pénzbeli adakozások.

Legelső volt az adakozók között *Sebestyén Géza*, a buda-miskolci színigazgató, aki 10.000 koronát küldött az új Nemzeti Színház építésére.

Demeter Márton postamester Endrődről egy szűkkörű szilveszteri est gyűjtésének eredményeképp küldte hozzánk a következő adományokat: *Demeter Márton* 1000 K, *Hirsch Lajos* 2000 K, *Fosztó Elek* 1000 K, *Vidosits Jenő* 1000 K, *Kesselmann Aladár* 1000 K, *dr Weisz Aladár* 500 K, *Stevcula Jenő* 300 K, *Vencsák Ede* és *Sztamfir Lajos* 1000 K, *Schwarz Ede* 100 K, *Steiner Pál* tanuló 200 K, összesen 8100 korona.

Tubolyzsgéi *Tuboly Lajos* ny. főszolgabíró Gyulaházáról, akinek kosárfonó üzeme van, fel-

ajánlja az új Nemzeti társalgójának vagy más hasonló helyiségének fonott vessző-bitorral való berendezését huszonöt métermázsza buzdnak megfelelő értékben.

Báró Orbán Ferencné Gödöllőn működő előadást rendez az akció céljaira, amelyen *Muray Károly* „Virágfakadás” című vígjátékát fogják eljátszani.

A színészvilág következő kitünőségeinek nyilatkozatait közöljük:

Gróf Kinskyné Pálmay Ilka:

Ujraéledjen-e a Népszínház? Akárhogyan feleljünk is erre a kérdésre mi régi népszínházak, mulhatatlanul az a gyanú ér, hogy pro domo beszélünk! És mégis föl kell támasztani a Népszínházat kényserű tetszhalálából. Föl kell támasztani, mert nélkül a műfaj nélkül Csonka-Magyarország kulturája is csonka marad. A haza integritásának és Magyarország propagandájának az újraéledt népszínmű lesz leghangosabb, leghódítóbb tárogatója. Föl kell támasztani a magyar népszínműírás és a magyar zeneköltészet érdekében, mely csak a magyar Népszínház hajlékában fejlődhetik a magyar színjátszás jövő nemzedéke érdekében, mert csak ott virágozhatnak együtt és bonthat pompázó szírmokat a nemzetközi értékmérésben is helytálló magyar nemzeti színművészet. Csak úgy ujulhat föl a régi Népszínház aranykora új tehetségek ragyogásán keresztül, úgy térhet vissza az az idő, amikor csodájára jártak a világ minden részéből az olyan előadásoknak, melyek mint a rubint és gyémánt a gyűrűben, együtt ragyogtatták a magyar művészetet népszínműben, operetben és drámában. Emlékezzünk csak Bláhánéra (Török Zsófi, Serpölette, Farasta), Hegyi Aranka (Hoffmann meséi Saffi), Együd Gáspár apó (Corneveili), Tollagira (Veréb Jankó, Celestin) és ha szabad említenem Pálmay Ilkát (Szép Heléna, Tót leány, Magdolna) stb.

De föl kell támasztani a magyar színműírás érdekében is, mely az új hajlékban, az új talajból, új ihlettel, új lendülettel, új irányokat fog meríteni.

Nagy Izabella:

Már a népszínháziak banketjén tapasztaltam örömmel, hogy a régi Népszínház föltámasztása dolgában milyen nagy erők fognak össze s amit még szüleimtől hallottam Bláhánéről, Népszínházról, tetteze azzal a sikerrel, amelyet a díszelőadás aratott, megerősített abban a törhetetlen hitemben, hogy a Népszínházra szükség van s föl fog támadni. En szívvél-lelekkel éneklek a magyar dalt, játszom népszínművet, mert látom, hogy tetszik a közönségnek, élvezi, szívébe szívja föl a dalt. Aki velem együtt a színpadról tudna megfigyelni a nézők vidám arcát, látná egy szerény kis magyar csárdás sikerét a Bolond Istókban vagy a Tündérlakban, tudom, azonnal fölcsapna a Népszínház, a népszínmű rajongó apostolának, amilyen én vagyok testestől, lelkestől.

Tollagi Adolf:

Lajos izgalom járja át egész lelkemet, vártányszor ez az ártatlanul elnémitott színház eszembe jut. Pedig sokszor gondolkodom rá. Amióta Rákosi Jenő megteremtette a Népszínházat, ez mindenkor megfellelt hivatásának, sőt egész működése alatt nemcsak Magyarországon, de a messze külföldön is nagy tekintélyt és becsületet szerzett a magyar névnek. Hogy ez a színház már évek óta meg van fosztva eredeti hivatásától, ezt semmivel sem lehet indokolni. Ellenben nagy gyönyörűséggel figyelem azt a nemes mozgalmat, melynek célja a Népszínház életre keltése, mert ezekben a szomorú napokban nagyobb szükség van rá, mint volt ötven év előtt.